

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 473

гр. Ловеч, 22.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, I СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАГДАЛЕНА СТАНЧЕВСКА

Членове: ВАСИЛ АНАСТАСОВ
РАДОСЛАВ АНГЕЛОВ

като разглежда докладваното от МАГДАЛЕНА СТАНЧЕВСКА Въззивно частно наказателно дело № 20224300600429 по описа за 2022 година

като разглежда докладваното от съдия **СТАНЧЕВСКА ВЧНД № 429** по описа за **2022** година, за да се произнесе, съобрази :

С определение № 442/21.10.2022 г. по НОХД № 171 по описа за 2022 г., РС-Л. е прекратил съдебното производство и е върнал делото на Районна прокуратура - Ловеч, ТО - Л., за отстраняване на допуснато отстранимо нарушение на процесуалните правила на досъдебното производство, довело до ограничаване правото на защита на подсъдимия.

Пред въззивната инстанция е постъпил частен протест от Атанаска Маринова, прокурор в РП Ловеч, ТО Л., на основание чл. 249, ал. 3 от НПК против Определение от 21.10.2022 год. по НОХД № 171/2022 год. на Районен съд – Л..

Излага, че по досъдебното производство, в качеството на обвиняем, е привлечен Н. И. К., за това че на 03.01.2022г., в гр. Л., на кръстовището между ул. ***** и ул. *****, управлявал МПС- лек автомобил марка ***, модел ***, с рег. № ****, без съответно свидетелство за управление на МПС, в едногодишен срок от наказването му по административен ред за същото такова деяние с НП №21-0297-000053/2021г. на Началника на РУ гр. Л., влязло в сила на 13.03.2021 г. - престъпление по чл. 343в, ал. 2 от НК.

Сочи, че според определението на съда е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила и то се изразява в това, че в диспозитива на обвинението и в обстоятелствената част на обвинителния акт не е посочен часа на извършване на деянието, посочена е датата.

Излага, че според съда не е изпълнено изискването на чл. 246, ал. 2 от НПК, според който в обстоятелствената част на обвинителния акт следва да се посочи времето на извършване на деянието, което следва да включва не само датата на извършване, но и часа. Не споделя становището на съда, че времето на извършване на деянието включва часа на неговото извършване и

приема, че е достатъчно е да се посочи датата на извършването му, като по този начин ще е изпълнено изискването на чл. 246, ал. 2 от НПК. Позовава се на постановени актове на същият състав на съда, с които съдът е признал за виновни подсъдимите за престъпление по чл. 343в, ал. 2 от НК, като в обвинението не е посочен часа на извършването му, а само датата - Решение № 68 от 21.09.2022 г. по АНД №198/2022 г. и Решение № 51 от 24.09.2021 г. по АНД № 148/2021 г.

На следващо място, възразява срещу приетото от съда друго допуснато нарушение и изтъкващо се в това, че в хода на досъдебното производство няма приложен и съставен АУАН срещу подсъдимия във връзка с установяване на нарушението му на 03.01.2022 г. и липсват данни на досъдебното производство дали такъв е съставен. Счита, че липсата на приложен и съставен АУАН не е основание за връщане на делото, а такъв не може да бъде приложен, защото не е съставян. Излага, че данни за това са налице в справката за нарушител от КАТ, приложена в материалите по ДП /л. 19-20/, от която е видно, че АУАН на Н. И. К. за деянието на 03.01.2022 г. не е съставен. Намира, че липсата на АУАН не пречка за провеждането наказателно производство след като се касае за извършено престъпление, а не за административно нарушение. Налага довод, че съгласно разпоредбата на чл. 248, ал. 4 от НПК, в разпоредителното заседание не се обсъждат нарушения, свързани със събирането на доказателства и доказателствени средства, а съда е сторил точно това.

Не приема извода на съда, че е налице неяснота на повдигнатото обвинение спрямо подсъдимия поради непълнотата на доказателствения материал, което води до извода, че е налице хипотезата на чл. 249, ал. 4, т. 1, пр. 1 от НПК - нарушаване на правата на обвиняемия да научи за какво престъпление е привлечен в това качество. Не споделя този извод, тъй като ясно и точно в диспозитива на обвинителния акт е формулиран обвинението, което е повдигнато на К., както и е посочена правната му квалификация. Счита, че в чл. 249, ал. 4, т. 1 от НПК е посочено кое нарушение, допуснато на досъдебното производство, е съществено и отстранимо, като в настоящия случай не е налице никоя от предвидените хипотези и не са налице предвидените в закона основания за връщане на делото на прокурора.

Настоящата инстанция, като съобрази постъпилия частен протест и събраните по делото доказателства, намира за установено следното :

Частният протест е основателен.

РС-Л. е прекратил съдебното производство и е върнал делото на Районна прокуратура-Ловеч, ТО-Л., за отстраняване на допуснато отстранимо нарушение на процесуалните правила на досъдебното производство, довели до ограничаване правото на защита на подсъдимия.

За да направи този извод, съдът е приел, че на досъдебното производство е допуснато отстранимо нарушение на процесуалните правила, което е довело до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия и това нарушение се изразява в това, че в диспозитива на обвинението и в обстоятелствената част на обвинителния акт не е посочен часа, а само датата като време на извършване на деянието.

Настоящата инстанция намира, че не е налице хипотезата на чл. 248, ал. 1, т. 3 във връзка с чл. 249, ал. 4, т. 1 НПК и на досъдебното производство не е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до нарушаване правата на подсъдимия.

Обвинителния акт отговаря на изискванията на чл. 246, ал. 2 НПК и съдържа време, място и начин на извършване на деянието. В обстоятелствената част и в диспозитива на обвинителния акт като време на извършване на деянието е посочена датата и не е необходимо да бъде конкретизиран и часа. Съдът изцяло споделя доводите на РП-Л. в тази насока, които са изложени в частния протест.

На следващо място, въззивната истанция не приема и аргумента на първата инстанция, че на досъдебното производство няма приложен и съставен АУАН срещу подсъдимия във връзка с установяване на нарушението на 03.01.2022г. и е налице неясното на повдигнатото обвинение спрямо подсъдимия. Съдът е счел, че поради непълнота на доказателствения материал е налице хипотезата на чл.249, ал. 4, т. 1 пр. 1 НПК - нарушаване правата на обвиняемия да научи за какво престъпление е привлечен в това качество.

Съгласно чл. 7, ал. 1 НПК, съдебното производство заема централно място в наказателния процес и ако съдът счете, че е налице непълнота на доказателства, то следва да ги изиска и да попълни делото с необходимия доказателствен материал. Обвинението срещу подсъдимия е ясно, точно формулирано, посочена е правната квалификация на деянието така, както изисква НПК. В разпоредбата на чл. 249, ал. 4, т. 1 от НПК е посочено при кои хипотеза е налице допуснато на досъдебното производство съществено и отстранимо нарушение на процесуалните правила, при които са нарушени правата на подсъдимия, като непълнотата на доказателства не е сред тях.

Ловешкият окръжен съд приема, че следва да се отмени определение № 442/21.10.2022 г. по НОХД № 171 по описа за 2022 г. на РС-Л. и делото да се върне на същия състав за продължаване на съдопроизводствените действия.

Водим от гореизложеното и на основание **чл. 341, ал. 2 във връзка с чл. 345, ал. 1 и чл. 249, ал. 3 от НПК**, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 442/21.10.2022 г. по НОХД № 171 по описа за 2022 г. на РС-Л..

В Р Ъ Щ А делото на същия състав за продължаване на съдопроизводствените действия.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____